

που μόνο με τής πηγής εκείνης, που προείπα, ίσως δροσοβλιστούνε το ήσυχο, καθαρό, και άπαλόφωνο νεράκι, που έτσι εκείθε κατεβαίνει ως στο δρόμο τους. Κ' ή ποιήσή μου πάντα πρόθυμη βρυσούλα μοιράζει το καλό της το νεράκι: «όποιος διψάει άς έρθει και άς πιεί...»

Σπέσιος 26-5-03.

Με πολλή αγάπη

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

ΥΑΚΙΝΘΟΙ

Τών πράσιων περιβολιών το μονοπάτι πήρα δακνύθους μοσκομύριστους να μάσω ένα σωρό και να τους χύσω κατά γης—ώ κατάσκηρη πλημύρα—στη λουλουδένια αγάπη μας κρεβάτι τρυφερό.

Και τής βαρείας τής μυρουδιάς το μεθυμένο άγέρι, που άπ' την ψυχή τών λουλουδιών σε σύννεφο ανεβαίνει, άπάνω στα φτερούγια του τούς πόθους μας θα φέρει σε κάποια πλάση γαλανή. Ξανθή, φωτολουμένη.

ΜΕΛΙΚΕΡΤΗΣ

Ο ΞΕΝΟΣ ΤΥΠΟΣ

Σ' ένα από τα τελευταία φύλλα του «Monde Hellenique» δημοσιεύτηκε μεταφρασμένο από τα Ισπανικά, σημαντικό άρθρο του γνωστού Ισπανού συγγραφέα κ. E. Gomez Carrillo, για τον ποιητή μας Κωστή Παλαμά, πρωτοδημοσιευμένο σε μια εγκριτη φημερίδα της Μαδρίτης.

Ο κ. E. Gomez Carrillo παίρνοντας άφορμή από τη γαλλική έκδοση του «Θάνατου του Παλληκαριού» κατά μετάφραση του κ. Jean d' Arbos, ξετάζει το έργο του Παλαμά γενικά, λέγοντας πως του άξιζει ο έπαινος κι ο θαυμασμός.

Το «Θάνατο του Παλληκαριού», τότε χαρακτηρίζει «θαυμαστό άριστούργημα» και τον ποιητή του σαν ένα πνεύμα συγγενικό του Γκαίτε. «Με τη γαλήνη του, λέει, με τη μεγαλοπρέπεια του ιδεαλισμού του, με την άγχπη του στο σύβολο, με τη λυρική του ειδωλολατρεία, ο ρωμικός συγγραφέας θυμίζει το μεγάλο ποιητή της Γερμανίας».

Και τελιώνει.

«Το μόνο πράμα ίσως που θα δώσει στους αντίθετους του Παλαμά επίχειρημα κατά του απόλυτου νατσιοναλισμού του, είναι ή γλώσσα του. Άπ' όλους τους τρόπους τής έκφρασης που γνωρίζουμε, μπορεί να πη κανείς αληθινά, πως υπάρχει ένας, ο κλασσικός, που φθινεται περιφρονημένος, αν κι αυτός ο τρόπος είναι κείνος που κρατεί την παράδοση του Σοφοκλή και του Πίνταρου. Μα ο ίδιος ο ποιητής άπαντάει σ' αυτό, πως προτιμώντας τη γλώσσα του λαού, τη γλώσσα τών μαλλιαρών περιορίζεται στην άρχαία ιδέα κι άκολουθεί το παράδειγμα τών ένδοξων προγόνων του που κι αυτοί μεταχειρίστηκαν τη λαϊκή λαλιά».

ΚΑΚΟΝ ΤΟ ΓΗΡΑΣ...

Στο τελευταίο «Κράτος» του κ. Τζαβέλλα (5 Ιουνίου 908, σελ. 1) ο κ. Σ. Ι. Βουτυράς, καυτηριάζοντας το Βασιλιά που σύστησε στην Πάτρα στον Πρόεδρο τών μακαρίτων πως πρέπει να μιλάει τη γλώσσα του, τελιώνει το άρθρο του με τα έξοχα τούτα λόγια, που άξιζει μα την αλήθεια να ανατιστούνε μέσα στο «Νουμά».

«Ότι έκαστον τών τοπικών τούτων ιδιωμάτων παρήγαγε ποιητικά τινά άριστούργηματα, έν οίς όμως το ύψος τής έμπνεύσεως μόλις συγκαλύπτει την πτωχείαν και το ταπεινόν του όργάνου, οία τα του

Χριστοπούλου έν τώ βυζαντινῷ ιδιώματι, τα δημοτικά λεγόμενα και τα του Βιλλαρζ έν τῷ ήπειρωτικῷ, τα του Κορνάρου και Χορτάτση έν τῷ κρητικῷ, τα τών Σολωμού, Βαλκαρίτου, Τυπάλδου, Ασκαράτου έν τῷ έπτανησιακῷ, ούδεις βεβαίως άρνείται, αλλά τα ποιητικά ταυτα άριστούργηματα άκριβῶς έννεκα του μερικού τής γλώσσης ΟΥΔΕΠΟΤΕ (!!!) έγινόντο κτήματα του όλου έλληνικού έθνους, γνωστά δέ υπάρχουνι μόνον έν ταίς χώραις, έν αίς έγεννήθησαν και εις ολίγους λογίους: και αυτός δέ ο θαυμαστικός ύμνος εις την έλευθερίαν του Σολωμού μόνον ως εθνικός ύμνος έγινετο γνωστός εις το όλον έθνος, και μόλις μία ή δύο στροφάκι αυτού άπεμνημονεύθησαν, ένῷ πολλῶν μετριωτέρων ποιητῶν ποιήματα άπεμνημονεύθησαν και άπομνημονεύονται υπό του λαού δλόκληρα έννεκ τής γλώσσης. Όμοίον τι πάσχουσι και οι σήμεραν μαλλιαροί, ών τινες έχουσι πράγματι έμπνευσιν άξιαν καλλιτέρας τύχης... και γλώσσης. Διότι τα έν τῷ γλωσσικῷ ιδιώματι ή διαλέκτῳ ποιήματα ούδέποτε έπεδλήθησαν εις την συνείδησιν οίουδήποτε έθνους. Θυμαζέσθαι ή έμπνευσις, αλλά καταδικάζεται εις άφάνειαν, διότι ή εθνική συνείδησις άποκρούει την γλώσσαν».

Άφεριμ, τσελεπτή!

ΟΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Ο συνεργάτης μας Σωτήρης Σκίπης τυπώνει σε τόμο στο Παρίσι τα ποιήματά του (παλιός σίχους γνωστούς και λίγους άγνωστους) με τον τίτλο «Η μεγάλη αύρα».

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Γ. Ζεϊβ. Μισυλ. κ. Λάβας τή συντρομή (5. 5. 08 - 5. 5. 09) και σ' εύχαριστούμε. — κ. Α. Πετζ. Το φύλλο στέλνεται ταχικώτατα. Ά χάθηκε τώρα στην πόστα, γράφετε μας ποιοι αριθμοί σου λείπουν να σου τους ξαναστελουμε.—κ. Σ. Ν. Ρεζ. στη Σκλονικη. Θα σου γράψουμε. Κρήματα για βιβλία μπορείς να μάς στείλεις με ταχυδρομική έπιταγή.—κ. Ν. Παδ. Μυτιλήνη. Λάβας τή συντρομή του κ. Γιαννη. και σ' εύχαριστούμε. Τα βιβλία σου τα στέλνουμε με συστημένο δέμα.—κ. Παπαν. Feiburg. Το φύλλο στέλνεται ταχτικά στην Κύμη, ώστε έχει να γράψεις. Άλλες από τις πρώτες δέ μάς στείλανε. — κ. Φ. Όπως γράφει ο κ. Ξινόπουλος πάει να μάς πείσει πως σήμερα το να ναι άντισηχαρικός ένας δημοτικιστής κατάντης στην Άθήνα έμπορική επίχειρηση.—κ. Σ. Τρ. Όσο έλειπε ο ιδιοκτήτης και διευθυντής του «Νουμά» σε ταξίδι την έκδοση του φύλλου την έφρόντιζε ο άκριβός μας συνεργάτης και φίλος Ρήγας Γκόλφης.

ΣΤΟΥ «ΝΟΥΜΑ»

το γραφείο (δρόμος Ζήνωνος 2) πουλιούνται ΜΙΑ ΔΡΑΧΜΗ τ. ένα και 1,25 φρ. γρ. για το έξωτερικό, ακόλουθα βιβλία του ΨΥΧΑΡΙΗ «Τόνειρο του Γιαννίρη» — του ΠΑΛΛΗ «Ήλιος και Φεγγάρι» — του ΦΩΤΙΑΔΗ «Το γλωσσικό ζήτημα και ή Έκπαιδευτική μας αναγέννηση» — του ΕΦΤΑΛΙΩΤΗ «Ιστορία τής Ρωμοσύνης», «Μαζώχτρα και Βρουκόλακας» και «Νησιώτικες Ιστορίες» — του Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗ «Οί σκιές μου» — του ΠΑΝΤΕΛΗ ΧΟΡΝΑ «Το Άνεχτίμητο» (δράμα) — του ΠΑΙΑ ΣΤΑΥΡΟΥ «Θρησκεία και Πατρίδα» — του ΣΤΕΦ. ΡΑΜΑ «Τα Πλιά και τὰ Κονούρια» — του Γ. ΑΒΑΖΟΥ «Η ματιά» — του Δ. Η. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ «Ζωντανοί και πεθαμένοι» και «Ο Άσωτος» (δράματα) — του ΔΟΥΓΟΥ «Δάρης και Χλόη» (μεταφρ. Βουτιερδη) — του ΕΥΡΥΠΙΔΗ «Η Μήδεια» (μεταφρ. Περγιαλίτη) — του ΣΟΦΟΚΛΗ «ο Αίας» (μεταφρ. Ζήσιμου Σιδερη). Η ΙΑΙΑΔΑ μεταφρασμένη από τον Άλιέξ. Πάλλη δρ. 2 και φρ. γρ. 2 1/2 για το έξωτερικό. Ο ΑΘΡΩΠΙΝΟΣ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ τής κ. Άλεξάντρας Παπαδοπούλου, χρυσοδεμένος, δρ. 1 1/2 και φρ. γρ. 2 για το έξωτερικό. Του ΚΩΣΤΗ ΠΑΛΑΜΑ «Ίαμβοι και Άνάπαιστοι» — «Τρισύγενη» — «Γράμματα» — «Άσάλευτη Ζωή», 6 δρ. αντί 12 που πουλιούνται στα βιβλιοπωλεία. Για τις έπαρχίες 6,50 και για το έξωτερικό 7 φρ. γρ. δίχως άλλο έξοδο για τα ταχυδρομικά. — Ο άδωδεκάλογος του Γούττου, 3 δραχμές. «Ο θάνατος του Παλληκαριού» δρ. 1. Του ΙΔΑ «Μαρτύρων και ήρώων αίμα.» δρ. 2. Του Γ. ΜΑΡΚΕΤΗ Ηλουτολογία (δρ. 1) — Κριτική ζού έδολου λογισμού του Κάντ (δρ. 1) — Το δατυμολογικό ζήτημα στην Άγγλία (λεσφά 50) Του ΔΕΑΝΤΡΟΥ Κ. ΠΑΛΑΜΑ τα «Πρώτα τραγούδια» δρ. 1. Του ΕΡΜΟΝΑ «της Ζωής» δρ. 1. Του ΕΛ ΓΙΑΝΙΔΗ «Γλώσσα και Ζωή» δρ. 2. Τής κ. ΕΙΡΗΝΗΣ ΔΕΝΤΡΙΝΟΥ «Από τον κόσμο του αλωνιού» δρ. 1. Του ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΟΥ «Το Μπαμπάκι» δρ. 1. Του ΨΥΧΑΡΙΗ όλα τα έργα από δρ. 4 ο τόμος. Του Γ ΣΚΛΗΡΟΥ «Το κοινωνικό μας ζήτημα» 5,0.50. ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ τής Βλαμη λεπ. 0,50.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έντοκοι καταθέσεις Η Έθνική Τράπεζα δέχεται έντόκους καταθέσεις εις τραπεζικά γραμμάτια και εις χρυσόν, ήτοι εις πράγμα και λίρας στεργίνας άποδοτέας άριστών ποσοσμάτων ή διαρκείας. Αι εις χρυσόν καταθέσεις και οι τόκοι αυτών παρέρχονται εις το αυθ νόμισμα, εις δ ένέστε ή κατάθεσι εις χρυσόν ή δι' έπιταγής άθως (chéques) επί του έξωτερικού κατ' έπιλογήν του δμολογιούχου. Το κεφάλαιον και οι τόκοι τών δμολογιών πληρώνονται έν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι και τῇ αίτησει του καταθέτου έν τῷ Έποκαταστήματι τής Τραπεζής.

Τόκοι τών καταθέσεων. 1 1/2 τοίς 0/0 κατ' έτος διά καταθέσεις ή μην. 2 " " " " " " " " 1 έτ. 2 1/2 " " " " " " " " 2 έτ. 3 " " " " " " " " 4 έτ. 4 " " " " " " " " 5 έτ.

Αι δμολογίαι τών έντόκων καταθέσεων έκδίδονται κατ' έκλογήν του καταθέτου όνυμαστικά ή άνω-νωμοί.

ΔΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΥΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟΥ 1908 4 ΜΕΓΑΛΑ ΚΕΡΑΗ ΕΞ 100,000 Δρ. 400,000 4 " " 25,000 " 100,000 4 " " 10,000 " 40,000 12 " " 5,000 " 60,000 20 " " 1,000 " 20,000 1644 " " 100 " 164,400 2312 " " 0 " 115,600 4000 έν όλῳ κέρδη άξίας δραχμῶν..... 900,000

Μέχρι τής πρώτης κληρώσεως (2. 10 Απριλίου 1908) να έκδοῦσι μόνον 500,000 τετραδράχμων γραμματίων ύπ' αριθ. 1—300,000. όν ον οι αριθμοί ούτοι θα τεθῶσιν έντός τής κληρωτίδος κατά την κληρωσιν ταύτην. Κατόπιν θα έκδοῦσι μονόδραχμα γραμμάτια ισχύοντα διά μίαν εκ τών τριών τελευταίων κληρώσεων, ύπ' αριθ. 300,000 άχρις 1,000,000, θα προστεθῶσι δέ έντός τής κληρωτίδος και οι αντίστοιχοι αριθμοί. Γραμμάτια πωλούνται. Εις τὰ δημόσια τμήμα και λοιπάς δημοσίας άρχάς, εις τὰς Τραπεζάς, εις τούς σταθμάρχας και στασιάρχας τών σιδηροδρόμων, τούς διαχειριστάς τών μονοπωλίων και τὰ πρακτορεία τών έφημερίδων προς δραχμῶς τέσσαρας έκαστον, ισχύον διά τὰς τέσσαρας κληρώσεις και προς δραχμῶν μίαν έκαστον γραμμάτιον, ισχύον διά μίαν εκ τών τριών τελευταίων κληρώσεων. Διά πᾶσαν πληροφορίαν ή ζήτησιν γραμματίων άπευθυντέον εις το Γραφείον του Έθνικου Στόλου και τών Αρχαιοτήτων, ύπουργείον Οικονομικῶν εις Άθήνας. Η πώλησις τών γραμματίων άρχεται από 1.1.14 Ιανουαρίου 1908 Ο Διευθύνων τμηματόχης Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ